

Зустріч М. С. Хрущова з Ш. А. Данге

Голова Комуністичної партії Індії товариш Ш. А. Данге мав зустріч з Першим секретарем Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу товаришем М. С. Хрущовим. Під час зустрічі відбувся обмін думками по широкому колу питань, включаючи відносини між Індією і Радянським Союзом. М. С. Хрущов заявив, що радянський народ сповнений почуттів великої дружби до індійського народу.

Радянський народ, сказав М. С. Хрущов, високо цінить економічні і культурні відносини, які встановилися між Індією і Радянським Союзом. Він висловив впевненість в тому, що економічні і культурні угоди, які існують між Індією і Радянським Союзом, сприятимуть дальшому розвитку цих відносин між двома країнами.

М. С. Хрущов також висловив надію, що індійсько-китайський прикордонний конфлікт буде врегульовано шляхом мирних переговорів.

(ТАРС).

Друга сесія Верховної Ради СРСР.
На знімку: під час спільного засідання Ради Національностей і Ради Союзу.

Фото В. СОБОЛЄВА і М. СИТНИКОВА.
(Фотохроніка ТАРС).

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 150 (657)

П'ятниця, 14 грудня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ВЕЛИКИМ ПЛАНАМ — СЛАВНИХ СПРАВ РОЗМАХ

Друга сесія Верховної Ради СРСР

МОСКВА. (ТАРС). Другий день радяться в Кремлі обранці нашого народу. Велика розмова про розвиток Батьківщини в наступаючому 1963 році продовжувалась 11 грудня в обох палатах Верховної Ради СРСР.

З хазяйською заінтересованістю депутати обговорюють перспективи наступного року, Державний бюджет, покликаний забезпечити виконання намічених планів.

Наша країна, вступаючи в п'ятий рік семирічки, йде ленінським курсом до нових перемог. Ця думка червоною ниткою проходить в усіх виступах.

На трибуні — Герой Соціалістичної Праці бригадир узбецького колгоспу «Політвідділ» Любов Лі. Вона розповідає про те, як разом зі своїми товаришами боролася за піднесення рідної артілі. Тепер це одне з передових господарств в Узбекистані. План продажу державі м'яса в нинішньому році виконано достроково. Значно перевиконано завдання по зростанню поголів'я громадської худоби.

Члени нашої сільгоспартії доручили мені, — заявляє Любов Лі, — з цієї високої трибуни висловити глибоку подяку великому другові простих трудівників Микиті Сергійовичу Хрущову за відвідання нашого колгоспу, за його надзвичайно цінні поради, які допомагають нам виявляти і ставити на службу народному господарству все нові й нові резерви.

За кожною цифрою плану і бюджету ми бачимо працю радянських людей, — так почав свій виступ депутат А. І. Чіковані — помічник майстра камвольно-суконного комбінату «Радянська Грузія» (Тбілісі).

Бригаді, яку він очолює, одній з перших в республіці було присвоєно звання колективу комуністичної праці.

Бригада тов. Чіковані у минулому році дала слово випускати продукцію тільки першим сортом. Тепер текстильники постійно випускають 99,8 процента тканини першим сортом. Від імені своїх товаришів депутат запевнив сесію, що бригада і далі працюватиме тільки відмінно, систематично перевиконуватиме державні завдання, випускатиме лише першосортну продукцію.

Кожному з нас, сучасників великої комуністичної епохи, приємно і радісно усвідомлювати, що слова, які стали смислом нашого життя, — все в ім'я людини, на благо людини — знаходять реальне втілення в наших повсякденних трудових звершеннях, сказала з трибуни сесії майстер Обуховського килимово-суконного комбінату імені Леніна депутат Г. М. Дубіна.

За 4 роки семирічки комбінат, на якому працює тов. Дубіна, досяг по обсягу виробництва і продуктивності праці рівня, запланованого на кінець 1965 року. Але результати нашої роботи могли бути ще кращими, говорить депутат, коли б своєчасно усувалися хибні в поставці сировини і в плануванні виробництва.

Виступає секретар ВЦРПС, депутат О. О. Булгаков. У боротьбі за виконання планів семирічки, говорить він, важливу роль відіграє все зростаюча творча активність трудящих. У всенародному соціалістичному змаганні тепер беруть участь 85 процентів робітників і службовців. Шириться чудовий рух сучасності — змагання за комуністичну працю. Творча ініціатива трудящих знаходить своє відображення в розширенні діяльності науково-технічних товариств, у створенні громадських конструкторських бюро, груп економічного аналізу,

громадських науково-дослідних інститутів і лабораторій.

Створення виробничих комітетів на підприємствах і будовах, підкреслив тов. Булгаков, дасть змогу залучити до управління виробництвом ще ширші маси трудящих, сприятиме підвищенню їх творчої активності, зростанню продуктивності праці.

Важливі питання дальшого розвитку народного господарства Азербайджану порушив у своєму виступі депутат Е. Н. Аліханов — голова Ради Міністрів республіки. На конкретних прикладах він показав, що є всі можливості для більш інтенсивного розвитку видобуван-

ня нафти і газу в Азербайджані, розширення їх переробки.

Маючи ресурси нафти і газу, потужну нафтопереробну базу, Азербайджан стає одним з центрів великої хімії нашої країни, заявив Е. Н. Аліханов. В наступному році капітальні вкладення в хімічну промисловість республіки намічається збільшити порівняно з 1962 роком на 80 процентів.

Депутат говорить про необхідність своєчасно забезпечувати будівництво об'єктів хімії проектно-кошторисною документацією і устаткуванням. На жаль, в цій справі є серйозні хибні.

Про проблеми розвитку хімічної промисловості говорив і депутат Ш. К. Коспанов — перший секретар Уральського обкому КП Казахстану. Незважаючи на те, що республіка має багаті сировинні ресурси хімічних продуктів виробляється тут все ще мало.

Так само як і представник Азербайджану, тов. Коспанов вказав на ряд великих хиб в організації будівництва підприємств хімічної промисловості.

Виступає голова Держплану Білоруської РСР депутат С. М. Малінін. Він говорить, що у республіці особлива увага приділяється форсованому розвитку хімічної промисловості. Валою продукції цієї галузі народного господарства зростає за п'ять років семирічки в 2,4 раза. В наступному році в Білорусії буде введено в дію ряд підприємств «великої хімії».

Прискорено повинна розвиватися в Білорусії і радіоелектроніка, сказав далі тов. Малінін. За перші чотири роки семирічки випуск продукції на підприємствах цієї галузі промисловості зріс у республіці в три рази, а кількість підприємств подвоїлася.

Невичерпні запаси природних копалин у нашій країні. Піклуванням про розумне і ефективне їх використання проіняті промови багатьох депутатів. З великою увагою було вислухано виступ начальника головного управління газової промисловості при Раді Міністрів СРСР депутата О. К. Кортунова. Зовсім недавно, у 1955 році, зауважив промовець, ми видобували тільки 10 мільярдів кубометрів газу, а в 1963 році видобуток газу досягне майже 90 мільярдів кубометрів.

Тов. Кортунов звернув увагу плануючих організацій на необхідність прискорення виробництва труб великого діаметра для газопроводів, потужних компресорів.

Рациональному використанню природних багатств Таджикистану присвятив свій виступ голова Ради Міністрів Тад-

жицької РСР депутат А. Кахаров. Він відмітив, що розвідувальні і проектні розробки останніх років показали можливість спорудження тільки на ріках Вахш і Пяндж каскадів гідроелектростанцій потужністю до 25 мільйонів кіловат.

Комплексне використання водноенергетичних ресурсів цих рік дозволить зростити і по-господарському освоїти в басейні Аму-Дар'ї 10 мільйонів гектарів цілинних і перелогових земель. Все це матиме величезне значення не тільки для Таджикистану, але й для всієї Середньої Азії.

Буквально всі промовці говорять про будівництво. І це зрозуміло. Адже вся країна наша сьогодні — велетенська будівельна площадка. Будувати треба швидко, дешево, добре, — кажуть депутати.

В Ленінграді, відзначає голова виконкому Ленінградської міської Ради депутат В. Я. Ісаєв, добобудування ведеться у величезних масштабах. Тільки в цьому році 40 тисяч сімей відсвяткують новосілля. Однак темпи робіт можна було б значно прискорити, коли б не труднощі, яких зазнають будівельники. Деталі добобудування необхідно модернізувати. Це завдання насамперед повинен поставити Держбуд перед архітекторами і проєктувальниками.

На трибуні голова Ради Міністрів Киргизької РСР депутат Б. Мамбетов. За роки семирічки, каже він, у республіці споруджено десятки нових промислових підприємств і цехів, близько мільйона квадратних метрів житлової площі, багато шкіл, лікарень, дитячих садків. Стала до ладу найбільша в Середній Азії Уч-Курганська ГЕС. З ініціативи товариша М. С. Хрущова почато будівництво Токтогульської гідроелектростанції, яка також дасть змогу зростити сотні тисяч гектарів родючих земель.

Морський транспорт підвищує свою рентабельність з кожним роком, — сказав міністр морського флоту СРСР депутат В. Г. Бакаєв. Тепер увага моряків зосереджена на тому, щоб повністю забезпечити потреби країни в каботажних і зовнішньоторговельних перевозках.

В нинішньому семиріччі, за вказівкою партії і уряду, почалося створення сучасного, технічно досконалого морського торгового флоту. Тоннаж його швидко зростає, наші зовнішні перевози дедалі менше залежать від іноземного флоту.

Міністр критикує деякі організації Міністерства транспортного будівництва за повільне ведення робіт по спорудженню портів і суднобудівних заводів,

Цікавим був виступ прославленого колгоспного вожака Героя Соціалістичної Праці В. М. Кавуна. Він повідомив про справи очолюваної ним артілі імені ХХІІ з'їзду КПРС Бершадського району Вінницької області. Колгоспники з честю виконали соціалістичні зобов'язання по вирощуванню високих урожаїв зернових культур і по збільшенню виробництва продуктів тваринництва. З кожного з 3,930 гектарів посівів зернової зібрали по 41,6 центнера хліба. Вирощено високий урожай кукурудзи, цукрових буряків і гороху.

Тов. Кавун віс пропозиції про створення при кожному цукровому заводі жомосушального цеху, про створення на базі міжколгоспних будівельних організацій великих державно-колгоспних будівельних організацій, які б мали свою промислову базу.

Говорачи про підготовку кадрів, тов. Кавун зауважує, що голів колгоспів найдоцільніше підготовляти в школах при передових господарствах.

У дебатах виступили також депутати Е. Т. Асцатрян (Вірменська РСР), Г. І. Чоговадзе (Грузинська РСР), П. О. Кульвєц (Литовська РСР), А. Т. Веймер (Естонська РСР), В. П. Рубен (Латвійська РСР), О. П. Діордіца (Молдавська РСР), В. К. Клименко (Українська РСР) та інші.

* * *

МОСКВА, 12. В обстановці великої творчої активності і діловитості обговорюють депутати Верховної Ради СРСР план розвитку економіки нашої країни в п'ятому році семирічки, Державний бюджет, який забезпечує виконання намічених завдань.

— Майже півмільйонний колектив наших геолого-розвідників наполегливо бореться за створення в країні міцної мінерально-сировинної бази, — сказав у своєму виступі міністр геології і охорони надр СРСР О. В. Сидоренко. Міністр повідомив, що план розвідки запасів корисних копалин в цілому за 4 роки семирічки буде виконаний, а по ряду видів сировини перевиконаний. З непоганими результатами завершують геологи і 1962 рік.

Протягом 1963—1980 років геологи країни мають збільшити розвідані запаси корисних копалин у середньому в 5—6 раз, а по окремих видах сировини — в 10 раз. У зв'язку з таким великим обсягом робіт, який має бути виконаний у порівняно короткий час, треба поліпшити технічну оснащеність геологічної розвідки.

— Багаті можливості для розвитку нафтової і газової промисловості, (Закінчення на 2-й стор.)

ВЕЛИКИМ ПЛАНАМ

(Закінчення).

має Туркменистан, заявив голова Президії Верховної Ради республіки депутат Н. Байрамов. Ця дуже важлива галузь народного господарства набрала тут бурхливого розвитку. В пісках пустині, які були раніше непрохідними і позбавленими життя, створюється величезний нафтовий район країни.

Голова Горьковського раднаргоспу депутат В. М. Сухов повідомив, що промисловість області перевиконує план 1962 року. Приріст промислової продукції за чотири роки семиріччя по економічному району становив 40 процентів замість 33, передбачених контрольними цифрами. Горьковські автомобілебудівники приступили до серійного виробництва нових машин «ГАЗ-53» вантажопідйомністю до 4 тонн. На базі легкового автомобіля «Волга» створюється машина типу «Універсал».

Про всенародну підтримку рішень листопадового Пленуму ЦК КПРС, про готовність радянських людей виконати ці рішення говорила депутат Е. І. Аммосова. Вона приїхала в Москву з далекої Якутії. На прикладі цієї республіки тов. Аммосова показала, яке велике значення матиме створення укрупнених економічних районів, в їх числі і Північно-Східний екстериторіальний район, який охоплюватиме територію Якутської АРСР. Цей район даватиме значну кількість золота, олова, слюди, алмазів і хутра.

За рік після XXII з'їзду КПРС харків'яни створили і впровадили у виробництво понад 300 нових машин, типів устаткування і приладів, сказав у своєму виступі депутат М. О. Соболев, перший секретар Харківського обкому партії. Багато зробив по освоєнню нової техніки для сільськогосподарського виробництва колективів тракторного заводу імені Орджонікідзе. Завод вперше в країні почав виробництво швидкісних гусеничних тракторів «Т-75». У квітні цього року завод, не зупиняючи виробництва, перейшов на серійний випуск нового трактора «Т-74» з уніфікованим мотором.

Ряд серйозних завдань мають розв'язати за роки, що залишилися до кінця семиріччя, трудящі Башкирської АРСР. Про це говорив депутат Ф. З. Загафуров, голова Президії Верховної Ради республіки. Ми повинні за 1963—1966 роки, відзначив він, більш як у 3 рази збільшити виробництво синтетичного каучуку. Більш як удвоє зросте за ці роки вироблення зріджених газів на нафтопереробних, газобензинових заводах.

Піклування про благо народу завжди в центрі уваги Комуністичної партії, Радянського уряду. І природно, що цьому важливому питанню присвячують свої виступи багато депутатів.

Про зростання добробуту і культури колгоспників говорила депутат Г. Є. Буркацька — голова колгоспу «Радянська Україна» (Черкаська область, УРСР). Вона підкреслила, що колгоспи

Черкащини стають все заможнішими.

Добре попрацювали в цьому році і колгоспники артилі «Радянська Україна», каже депутат. На основі зростання громадського господарства збільшилися доходи колгоспу і колгоспників.

Разом з усією країною зростає і міцніє Цілинний край, каже голова крайвиконкому депутат В. В. Мацкевич. Тепер у краї налічується 717 радгоспів — величезних сільськогосподарських підприємств і 103 колгоспи. Вжиті партією і урядом заходи по освоєнню нових земель дали змогу різко підвищити обсяг виробництва і заготівель сільськогосподарських продуктів. Якщо до 1954 року середньорічні заготівлі хліба на території, яка входить тепер у край, становили 63 мільйони пудів, то тепер вони досягають 450—500 мільйонів пудів. Подвоєно заготівлі м'яса і молока. За роки освоєння цілинних земель хлібороби краю засипали в засіки Батьківщини 3,5 мільярда пудів найдешевшого хліба, продали велику кількість іншої продукції. У 1963 році край повинен дати країні понад 700 мільйонів пудів зерна.

У дебатах виступили також депутати М. Д. Псурцев (міністр зв'язку СРСР), М. А. О'лов (Коряцький Національний округ), П. Г. Рябовський (Іркутська область), М. С. Болдінова (Оренбурзька область) та інші.

О 4 годині дня 12 грудня у Великому Кремльському палаці відбулося спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей. Бурхливими, тривалими оплесками зустріли депутати і гості появу керівників Комуністичної партії і Радянського уряду.

Сердечно вітали депутати і гості присутніх на спільному засіданні Ради Союзу і Ради Національностей президент а Федеративної Народної Республіки Югославії, генерального секретаря Союзу комуністів Югославії товариша Йосипа Броз Тіто, та інших державних діячів Югославії.

Тривалими оплесками було зустрінуто урядову торговельну делегацію Республіки Куба на чолі з президентом Національного інституту аграрної реформи, членом Національного керівництва Об'єднаних революційних організацій Республіки Куба Карлосом Рафаселем Родрігесом.

На засіданні з заключним словом виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голова Ради народного господарства СРСР депутат В. Е. Димшич. Потім Верховна Рада одностайно прийняла Закон про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1963 рік.

Після заключного слова міністра фінансів СРСР депутата В. Ф. Гарбузова сесія перейшла до затвердження Державного бюджету СРСР на 1963 рік. Поданий Радю Міністрів СРСР Державний бюджет Союзу РСР на 1963 рік з прийнятими по доповідях бюджетних комісій Ради Союзу і Ради Національ-

ностей змінами затверджується: всього по доходах в сумі 87.716.982 тисячі карбованців і всього по видатках в сумі 86.203.233 тисячі карбованців з перевищенням доходів над видатками в сумі 1.513.749 тисяч карбованців.

Верховна Рада одностайно прийняла Закон про Державний бюджет Союзу РСР на 1963 рік і постанову про затвердження звіту про виконання Державного бюджету СРСР за 1961 рік.

Сесія переходить до розгляду питання про сучасне міжнародне становище і зовнішню політику Радянського Союзу. Слово для доповіді надається Голові Ради Міністрів СРСР, Першому секретареві ЦК КПРС, депутатові М. С. Хрущову. В залі лунають бурхливі оплески, які переходять в овацію.

Доповідь товариша М. С. Хрущова була вислухана з величезною увагою і не раз переривалася оплесками.

МОСКВА, 13. (ТАРС). Друга сесія Верховної Ради СРСР шостого скликання продовжує роботу. О 10 годині ранку у Великому Кремльському палаці відкрилося спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Добре попрацювали на збиранні врожаю комбайнери з колгоспу ім. Леніна (с. Войнівка) Олександрійського району Андрій Піщенко та Дем'ян Проданчук. Тепер у них голова турбота — якісно полагодити свої машини. Ремонт сільськогосподарського інвентаря механізатори артилі зобов'язалися закінчити до Нового року.
На знімку: комбайнери Андрій Піщенко (вгорі) та Дем'ян Проданчук біля своїх агрегатів.

Фото В. Ковпака.

Обговорюється доповідь Голови Ради Міністрів СРСР, Першого секретаря ЦК КПРС, депутата М. С. Хрущова «Сучасне міжнародне становище і зовнішня політика Радянського Союзу». Першими в дебатах виступили депутати В. С. Толстиков — перший секретар Ленінградського обкому КПРС, В. А. Амбарцумян — президент Академії наук Вірменської РСР, Ю. О. Гагарін — льотчик-космонавт СРСР.

МОСКВА, 13. (ТАРС). Сьогодні сесія Верховної Ради СРСР прийняла постанову на доповідь товариша М. С. Хрущова «Сучасне міжнародне становище і зовнішня політика Радянського Союзу». Депутати одностайно схвалили зовнішню політику Радянського уряду, спрямовану на дальше зміцнення миру і дружби між народами на основі ленінських принципів мирного співіснування.

На сесії з промовою виступив президент Федеративної Народної Республіки Югославії, генеральний секретар Союзу комуністів Югославії товариш Йосип Броз Тіто.

З доповіддю про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР виступив секретар Президії Верховної Ради СРСР депутат М. П. Георгіадзе. Сесія одностайно затвердила Укази Президії Верховної Ради СРСР.

На цьому друга сесія Верховної Ради СРСР шостого скликання свою роботу закінчила.

ЗДОБУТКИ ДРУЗІВ-ТРАКТОРИСТІВ

1600 гектарів м'якої оранки на трактор і 4 тонни зекономленого пального — такими показниками закінчують трудовий рік тракторист Микола Ковалюк та його напарник Володимир Нестеров з колгоспу імені XXII з'їзду КПРС Добровеличківського району.

Та це не перші трудові перемоги Миколи Ковалюка. Відзначився він і на збиранні кукурудзи, виконуючи змінні норми на 150—190 процентів. На своєму «ДТ-54» він разом з комбайнером Андрієм Невельським зібрав 250 гектарів качанної. Успі-

хи в праці принесли Миколі повагу односельчан. Комсомольці бригади № 2 уже на протязі трьох років обирають його своїм вожаком.

Тепер Микола разом з

напарником продовжують оранку. На їхньому рахунку — 400 гектарів піднятого зябу.

В. КОПЕЯКІН.
Добровеличківський район.

Оранка зябу закінчується

ПОВАЖАЮТЬ в колгоспі «40-річчя Жовтня» Петрівського району механізаторів з тракторної бригади № 2. В колективі майже всі молоді.

З ранку до вечора гудуть в полі мотори. А Федоренко та причіплювач

І. Ткаченко своїм «ДТ-54» на піднятті зябу виконують денні норми на 130 процентів. Не відстають від них і О. Мороз та І. Ткаченко. Оранка зябу в колгоспі закінчується.

А. КОВАЛЕНКО.
Петрівський район.

НА ПРИЛАВКУ—СВІЖІ ОВОЧІ

ОВОЧЕВИЙ магазин № 47 — один з перетових у Кіровоградському міськхарчоторзі. Незважаючи на те, що всі продавці — молоді спеціалісти, вони вже набули чималий досвід. Нерідко в магазині можна спостерігати таку картичку. До прилавка, де працює комсомолка Олена Чернобай, підходить покупець.

— Мені, будь ласка, одну головку свіжої капусти і кілограм моркви.

Олена виконує прохання відвідувача і одночасно інформує:

— А свіжої петрушки і зеленої цибулі вам не потрібні?

Виявляється, що в магазин щойно завезли новий

товар і Олена старається повідомити про це покупців.

Старший продавець Валентина Казарінова розповідає, що в їх магазині завжди великий асортимент — картоплі, свіжої капусти, сушених фруктів, свіжих огірків і зеленої цибулі — все те, що потрібно на стіл трудящим.

— А можливо, ви любите свіжих шампінйонів, — говорить Марія Петрова. — І такі у нас гриби є.

Магазин підтримує тісні контакти з приміським радгоспом «Зоря». Звідти в магазин надходять свіжі фрукти та овочі, консервовані кабачки, огірки та по-

відори, томат-пюре, марчнована черешня.

Продавці прилавку нерідко самі бувають у колгоспах, домовляються про постачання магазину необхідними фруктами та овочами. Найтісніші зв'язки з магазином підтримують колгосп імені Шевченка Кіровоградського району, «Шляхом Леніна» Олександрівського та імені Карла Маркса Устимівського районів.

Магазин постійно виконує план товарообороту, зараз утримує перехідний прапор міськхарчоторгу і почесне звання колективу комуністичної праці.

О. БУР'ЯНСЬКИЙ,
наш позаштатний кореспондент.

Курсом вивіренним, ленинським

МАШИНОБУДІВНИКИ заводу «Червона зірка» одностайно схвалили мирну політику Комуністичної партії і Радянського уряду, політику, яка забезпечує якнайшвидше здійснення завдань комуністичного будівництва і відвернула загрозу термоядерної війни.

— Ми пишаємося успіхами радянського народу у мирному будівництві, — говорить слюсар першого механоскладального цеху Данило Аулін. — У кожній радянській людині почуття великої гордості викликає усвідомлення того, що, як сказав Микита Сергійович, за роки семирічки промисловість Радянського Союзу збільшить свою продукцію не на 80 процентів, як передбачалося, а приблизно у два рази. І ми вносимо свій вклад у цю патріотичну, благородну справу. Особисто я у ці дні завершив свою семирічку.

Червонозорівці своєю самовідданою працею приносять виробничий ритм. В авангарді багатотисячно-

го колективу творців нових машин йдуть бригади комуністичної праці, очолювані Миколою Брайком, Ларисою Ткаліч, Віталієм Лазаренком, Володимиром Костенком та багатьма іншими. Вони вже дають продукцію в рахунок п'ятого року семирічки.

З великим задоволенням сприйняли машинобудівники слова Микити Сергійовича Хрущова про те, що у нас є необхідна кількість потужних міжконтинентальних ракет, які дають можливість завдати удару по противнику, якщо він розв'яже війну.

Схвалюємо!

Сотні виробничників Кіровоградської мебльової фабрики слухали по радіо Яскраву доповідь М. С. Хрущова на другій сесії Верховної Ради СРСР «Сучасне міжнародне становище і зовнішня політика Радянського Союзу».

— Доповідь Микити Сергійовича, — говорить керівник бригади фанерувальників Микола Касимов, — додає нам, робітникам, нових сил у праці, вселяє впевненість у тому, що мир на землі буде збережений. Ми підтримуємо Комуністичну партію і Радянський уряд в їх боротьбі за мир, за прискорення темпів комуністичного будівництва. На піклування рідної партії про нас, людей праці, відповімо новими трудовими перемогами.

ПИШНОМОВНІ ОБІЦЯНКИ, ТА ГРІШ ІМ ЦІНА

НЕ до якогось там двадцятого або тридцятого, а саме до двадцять восьмого січня 1963 року. Цю дату визначив сам бригадир першої тракторної бригади підгайцівського колгоспу імені Леніна Кіровоградського району Іван Федорович Бордюг. Він так і сказав сьомого грудня на засіданні правління артілі:

— Від імені бригади заявляю, що ми повністю завершили ремонт сільськогосподарського інвентаря до 28 січня.

Складається враження, що бригадир все до найменших дрібниць розрахував. Насправді ж, виявляється, ніякого плану Іван Федорович не має, графіка ремонтних робіт не складено.

У протоколі засідання правління також записано: «До ремонту причіпного інвентаря бригада ще не приступала». Це — слова самого І. Бордюга. Однак, через п'ять днів бригадир заявляє, що більшість машин вже відремонтована.

Правління артілі не обведеш навколо пальця, бо йому на місці все видно, а кореспондента газети, може, й вдасться обманути. Адже розмова відбувається в конторі, а не в тракторній бригаді, де в цей день, він, мабуть, не побував.

Отож Іван Федорович впевнено говорить:

— Відремонтована кукурудзосівалка, що біля майстерні...

— Та ж на ній більше попрацювали горобці, аніж

ремонтники. Навіть мінеральні добрива не вичищені з висівних банок.

— Не може бути! — щиро дивується І. Бордюг.

І вже обережніше додає: — А три зернових сівалки, що в таборі бригади?

— Так вони ж нові...

З багатьма фактами бригадир не погоджується. Він настроєний сперечатися, доводити. Пропонуємо поїхати на місце, в тракторну бригаду, щоб там все з'ясувати. Від цього І. Бордюг відмовляється, називає поважну причину. Що ж зрозуміти його неважко.

Техніка поки що не «розквартирована» на зимівлю. Частина її розкидана по бригаді, кілька агрегатів — біля майстерні, а решта — в степу. Так, серед поля, недалеко від дороги, що веде з села в бригаду, стоїть тракторний плуг.

Ремонт машин передбачається проводити в основному біля майстерні. То ж давно пора б їх сюди звести. І можливості для цього є: вивільнилися з польових робіт трактори, підмерз ґрунт. Але механізатори чогось вичкують. Можливо, снігу, який замете і дороги, і механізми...

На ремонті техніки в цей день працювало лише два чоловіки: в стани тракторної бригади помічник бригадира тракторної бригади Василь Остапенко і біля майстерні — комбайнер Степан Лукін. В. Остапенко п'ять місяців хворів і тепер сам обурюється з того, до чого докотилася

бригада. Підходимо з ним до бурякокомбайна. Він має жалюгідний вигляд: весь в багні, вкритий іржею. Як привезли його з поля, так і залишили. Навіть на колідки не поставили.

— Працював на ньому Михайло Красноштан, — каже В. Остапенко. — Добре заробив за сезон. А от почистити машину, змастити частини не спромігся.

Деякі спроби покопатися в комбайні «СК-2,6» зробив Іван Остапенко. Зокрема, він зняв транспортер і поклав його тут же на землі. Кузьма Чех, перебувши на своєму «СК-3» з соняшникової плантації в бригаду, встиг вийняти стартер і покласти його на крило комбайна. Після цього він, очевидно, глянув на небо і попростував додому. Більше сюди не навідувався. Хай псується гумові колеса, приводи. Що йому до того. Кузьма Чех до недавнього очолював цю ж бригаду. Зняти. На його місце став І. Бордюг. Тепер колгоспники говорять:

— Вони до пари один одному.

Щиру правду цих слів особливо відчуваєш, коли побуваєш у другій тракторній бригаді цієї ж артілі, яку очолює Іван Красножон. Який контраст! Машини стоять на колодах, козлах, ржавіючі деталі змащені, приводи та механізми, що рекомендується знімати на зиму, зберігаються на полицях складу. Правда, й тут можна говорити про певні упущення, але механізатори їх зараз ліквідувають. То тут, то там

біля машин пораяться люди.

А де ж механізатори бригади І. Бордюга? Хто працює на різних роботах в колгоспі, хто сидить, як, наприклад, Кузьма Чех, вдома. На ремонті техніки, бачте, мало платять. А прийде весна — гукнуть. Адже механізаторів не вистачає.

Ніякої дисципліни в бригаді. Натомість хлопці попливають оковиту. Недавно комсомолец Віктор Іщенко до того напився, що заїхав у канаву. Трактор перевернувся, пошкоджено рульове управління.

Могло б бути й гірше. Але цей випадок, видно, не навчив інших. На дорозі ми зустріли «ДТ-54» з причепом. Чотири механізатори сиділо в кабіні — Леонід Носовський, Андрій Червоний, Василь Віжевський і за кермом Анатолій Могіла. Непідпиту хлопці вирушили в степ збирати борони з зчепами.

Навести порядок в бригаді І. Бордюга ніколи. Недавно він перебрався з сім'єю в новозбудований добротний будинок. На подвір'ї у Івана Федоровича чистота, кожна річ лежить на своєму місці. Якби дбав він так і про громадські справи. Та де там. Бригадир навіть не подав в райвідділення «Сільгосптехніка» оту заявку на запасні частини для ремонту техніки.

А прийде весна, і скільки нарікань буде. На «Сільгосптехніку», що не забезпечила запасними частинами, на правління артілі...

С. ВОЗНЮК,
спецкор «Молодого комунара».

Один за одним виростають на околиці Знам'янки корпуси багатоквартирних будинків. Їх споруджує колектив дільниці дорожнього будівництва № 2, в якому трудяться і бригада штукатурів, очолювана Катериною Добридиною.
Добре працює молодіжна бригада — щомісяч по 150—170 процентів завдання, — бо вміло керує нею молодий бригадир.
На знімку: Катерина ДОБРИДИНА.
Фото І. НАЗАРТІЯ.

Під променями «КП»

У МЕХАНО-СКЛАДАЛЬНОМУ цеху Олександрійського заводу підіймно-транспортного обладнання є загін «Комсомольського прожектора». Днями «КП» провів рейд по перевірці якості продукції. Було виявлено, що в механо-складальний цех надходить багато бракованих заготовок з ковальського цеху та з ливарного цеху Олександрійського механічного заводу.

На перший погляд все здавалось простим: винуватців виявлено і на них варто обрушитись через «блицкавку». Але начальник контрольного комсомольського поста Федір Репенько пішов далі і виявив ще одну причину: технологічний відділ забезпечував поганими штампами і тому траплявся брак. Члени штабу оголосили бій безгосподарності. А нещодавно на адресу «Комсомольського прожектора» надійшло повідомлення, що технологи вже працюють краще.

Гірша справа з механічним заводом. Лише за листопад з його вини вийшло браку більш як на 700 карбованців. Комітет комсомолу і штаб «Комсомольського прожектора» направили сигнал комітету комсомолу цього підприємства. Сподіваємося, що там знайдуть причини і перепинять шлях бракові. Тим більше, що боротьба з втратами — невідкладне завдання всіх комсомольців, особливо тих, хто увійшов до складу бойового загону «Комсомольського прожектора».

М. ВИСИЛЬОВ,
секретар комітету комсомолу механоскладального цеху Олександрійського заводу підіймно-транспортного обладнання.

ЩОБ ЗНАЛА МОЛОДЬ ДОКУМЕНТИ ПЛЕНУМІВ

ЦЕ можна було бачити всюди. Ще газетний кіоск не відкривався, а біля нього вже черга. І розмови про одне, — що нового там, у Москві, які думки висловлюють учасники Пленуму ЦК КПРС.

Кожну вільну хвилину люди проводили біля динаміків, вслухалися у слова диктора, який читав інформаційні повідомлення, доповіді М. С. Хрущова, виступи учасників Пленуму.

Партія вирішувала велике, надзвичайно важливе — про перебудову партійного керівництва народним господарством.

І нині трудящі міста і села живуть під враженням партійних документів. Юнаки й дівчата з нетерпінням чекають пропагандистів і агітаторів, захоплено слухають їх, гаряче виступають самі. При обговоренні і вивченні важливих матеріалів заходить велика конкретна розмова про невикористані резерви, про недоліки, які ще є в організації праці, про підвищення її продуктивності, про те, що може зробити, але ще не робить той чи інший колектив для поліпшення справ. Тут же приймаються конкретні рішення, спрямовані на перетворення в життя рішень партії. Комсомольці панчішно-шкарпеткової фабрики, наприклад, вирішили дещо перебудувати роботу «Комсомольського прожектора». Кілька рейдових бригад візьмуть під свій невиспущий контроль якість продукції, поліпшення культури виробництва, підвищення продуктивності праці. Юнаки і дівчата по-діловому, принципово аналізують наслідки своєї роботи, викривають хиби, підбивають підсумки року, беруть нові зобов'язання. Особливо гострі розмови заходять там, де зривається виконання планів і зобов'язань.

Важливе завдання комсомольських організацій — донести матеріали Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України до свідомості кожного юнака і дівчини, допомогти кожному визначити своє місце у всенародній боротьбі за перетворення цих рішень в життя.

Добре організовано вивчення матеріалів Пленумів у другому і четвертому цехах Кіровоградської швейної фабрики. Молоді комуністки Ніна Астаніна і Валя Самброс завжди старанно готуються до заняття. Їх розповіді цікаві, ціленаправлені, в них багато прикладів з життя фабрики. Саме конкретність, використання великого фактичного матеріалу і роблять ці розповіді доступними, наводять слухачів на глибокі роздуми.

Велику роль покликана відіграти система політосвіти, в якій навчається понад 81 тисяча юнаків і дівчат області. Матеріали Пленумів вивчатимуться в усіх гуртках, семінарах і політшколах. Пропагандисти мають бути добре підготовлені до таких занять.

Документи Пленумів повинні вивчатись диференційовано, з врахуванням завдань колективів підприємств. Пропагандисти на заняттях, агітатори — в бесідах, лектори — в доповідях і лекціях повинні врахувати контингент слухачів.

Але перед якою б аудиторією не виступав комсомольський пропагандист, лектор, агітатор, він не повинен забувати, що заняття мають супроводжуватись конкретним аналізом господарсько-економічної діяльності підприємства, колгоспу, радгоспу чи

бригади, вишукуванням нових джерел підвищення продуктивності праці.

Рішення Пленумів всебічно обговорюватимуться на комсомольських зборах. Комітети комсомолу мають наперед продумати, які питання підняти, на чому особливо слід зосередити увагу і зусилля юнаків та дівчат. Тут — безмежний простір для нових пошуків, ініціативи. Важко навіть перелічити всі форми активної участі комсомольських організацій в справах виробництва. Це — і шестство над ударними об'єктами, і «7 за 6», і «Комсомольський прожектор», і громадські конструкторські бюро, і рейди по використанню кормів та ремонту техніки і багато, багато іншого.

Бойове завдання всіх комсомольських організацій — глибоко вивчити матеріали і постанови партійних Пленумів, організувати боротьбу за їх здійснення. Глибоко вникаючи в потреби виробництва, первинні організації зможуть краще спрямувати енергію, ентузіазм молоді на виконання конкретних завдань, ще краще виконувати своє головне призначення — завжди і в усьому бути вірним помічником і бойовим резервом партії.

ПОПОВНЮЮТЬСЯ РЯДИ МАЙСТРІВ

У ЗАЛІ спортивного клубу «Зірка» проходили між-домчі обласні командні змагання з класичної і вільної боротьби. З самого початку тон задали минулорічні чемпіони Кіровоградщини — авангардівці. Вони з великою перевагою взяли верх над спортсменами товариства «Колгоспник». Єдину перемогу своїй команді приніс неодноразовий призер республіки і країни майстер спорту Ф. Бондур (м. Новоукраїнка). Його земляк А. Масола зазнав поразки від першорядника Ю. Браїченка. Останній здобув право на одержання значка майстра спорту.

Незрозумілою є поведінка А. Масола. Після першої невдачі він без дозволу залишив змагання. Невже його шлях до майстра, яким він став тільки в цьому році, був завжди успіваний трояндами? Заняти поразки, до того ж по балах, від такого досвідченого борця, як Ю. Браїченко, менша ганьба, ніж виявляється недисциплінованим спортсменом і ставити власний престиж вище інтересів колективу. Адже другу зустріч команда «Колгоспник» ледве виграла у борців «Буревісника».

Представник студентського товариства В. Трофименко, який кілька днів тому на всесоюзних змаганнях у Пскові вияв рубіж майстра, після поразки від Ф. Бондур також більше не виходив на килим. Не дарма говорять, що поганій приклад заразливий. Секції боротьби слід вжити рішучих заходів, щоб ця «хвороба» не поширилася.

Крім Ю. Браїченка, потрібну кількість перемог (їх протягом року треба мати 15) для присвоєння звання майстра спорту набрав представник «Буревісника» Л. Шаманський.

Авангардівці продемонстрували свою повну перевагу над усіма іншими командами. Вони як і торік, стали переможцями. За ними йдуть спортсмени «Колгоспника». Студенти — на третьому місці, команда Кіровоградського гарнізонного клубу — на четвертому.

В поєдинках борців вільного стилю грізними суперниками минулорічних чемпіонів області — авангардівці були армієці. Доля першого командного місця вирішувалась у зустрічі між А. Булахом (гарнізонний клуб) і А. Сесмієм («Авангард»). Результат — нічийний. Наслідки поєдинку між цими командами також нічийні, але тому, що за часом, витраченим на перемогу, перевага на боці профспілкової команди.

ДЕКАДА ЗМАГАНЬ

ТІ і присуджена першість. Борці «Колгоспника» зайняли третє місце.

НА БАСКЕТБОЛЬНОМУ МАЙДАНЧИКУ

Шість днів найсильніші команди виборювали першість області з баскетболу. Чоловіча команда «Спартак» не зазнала жодної поразки. У таких суперників, як «Трудові резерви» і команди Кіровоградського гарнізонного клубу, вона виграла відповідно з рахунком 98:45, 72:25. А баскетболістки «Трудових резервів» зазнали поразки з програвшими рахунком від «Буревісника» (17:52), команди дитячої спортивної школи Кіровоградського міського відділу народної освіти (22:53), від обох команд товариства «Авангард» (21:74 і 9:10). «Спартаківці» програвли авангардівкам (8:85).

Між чоловічими командами місця розподілялись так: на першому — спартаківці, на другому — авангардівці. Баскетболістки студентського товариства, програвши вихованцям дитячої спортивної школи (48:59), поступилися їм третім місцем, і змушені були задовольнитись лише четвертим.

У змаганнях серед жінок боротьба за перше місце в основному точилася між баскет-

болістками «Буревісника» і командою «Авангард». Перемога дісталася спортсменкам «Буревісника». Друге місце зайняла друга команда «Авангарду», яка виступала поза гонкурсом.

ЗА ШАХІВНИЦЯМИ — СПАРТАКІВЦІ

Закінчуються змагання на особисту першість обласної ради товариства «Колгоспник» з шахів. В них беруть участь 12 першорядників, у тому числі призер Кіровоградщини Адольф Криштопа (Олександрія), чемпіон області серед спартаківців Георгій Дубіва (Кіровоград) та ін.

До четвертого туру обидва спортсмени йшли без поразок. У п'ятому турі вони зустрілись між собою. Виграв Дубіва. До кінця змагань він нікому не поступився першістю. Три тижні ще боротьба за друге і третє місце між Адольфом Криштопою і Федором Мамонтом (Кіровоград).

П. ЛАВРИШИН.

«МОЛОДИЯ КОМУНАР»
14 грудня 1962 р., 3 стор.

Кларенс і Джульєтта

Дмитро Холендро

8 —

Через три дні він влаштувався шофером-вантажником на маленькій фабриці головних уборів в Пелесайдс за Гудзоном. Правда, немисливо далеко було їздити туди через довжелезний міст Джорджа Вашингтона, але яке це мало значення? Йому платили більше, ніж за орудування мітлою біля отелю «Гамільтон». Одного разу він пройшов повз отель і навіть підморгнув молодшому брату Бернардо, який сидів на високому круглому стільці за телефонною будкою, і той по-дружньому кивнув йому чорною головою, обкладеною міцними кучерями. Зовсім хлопчина!

Кларенс заглянув до отелю і привітався з Френком. Товстун, як і раніше, весь день мелькав між поверхами в кабіні м'якого ліфту, як той китайський дракончик на гумовій нитці: вверх-вниз.

— Хелло, Френк! Як справи?

— А в тебе?

— Відмінно! Дякую, Френк! Бувай!

Кларенс в них була лише мить, щоб обмінятися не словами, а тільки посмішками, то й це зовсім непогано для людей.

Наприкінці другого тижня Кларенс взяв за руку свою Джульєтту і повів її в «центровку» — дешевий універмаг Вулворта. Але він не мав сумніву, що веде її в казковий світ, де від всіх людських шедрот вивалено на прилавки стільки різнобарвного добра, що дорослі радють, як діти серед різдвяних подарунків.

Вузкий ескалатор підняв Джульєтту і Кларенса вгору. Тут рядами від стіни до стіни, тягнулися нікельовані стойки, і на них висіли спідниці, спідниці і спідниці. Однотонні і картаці, з мережаними смугами і шкіряними поясами, всі в крикливих кольорах або ж в мініатюрних листочках. Різні спідниці для різних жінок.

Джульєтта була така маленька, що пішла вибрати собі спідницю в дитячий відділ. Але її все ж послали до другої стойки, де щільними пачками висіли спідниці для «юнгледів». Грошей на добротне плаття в них ще не вистачало, і вона зразу ж вирішила, що краще купити собі пристойну спідницю. А з червоного плаття, того, що було на ній, коли її побачив Кларенс, вона пошле блузку. Ось і вийде зовсім хороший новий наряд, та ще, може, залишиться долар на білий поясик.

Сива бабуся продавала спідниці для дівчат. Вона терпеливо, з усмішкою, знімала і подавала одну за одною Джульєтті, а на ту немов найшло затьмарення: ніяк не могла вибрати. Кларенс довго чекав, але нарешті вибачився перед бабусяю. Справа в тому, що ця спідниця особлива... підбирається до блузки... небувало го кольору, кумачевий, як мак на сонці...

— Вам потрібна біла спідниця, — сказала стара.

— Біла? Але ж це непрактично, — заперечила Джульєтта.

— Тоді сіра?

— А це не скучно? — запитав Кларенс.

— Може, чорна? — нерішуче запитала бабуся.

Джульєтта здвинула плечем, а Кларенс знову вибачився.

— Нічого, — сказала бабуся, — коли довго вибирають, значить, хочуть купити. Не бентежтеся. Ось подивіться на цю.

Вона розібрала інші спідниці, причеплені на вішалках, відсунула їх сухенькими руками в бік і відкрила одну, сіру з чорними смугами поперек.

— Сі, — сказала Джульєтта по-італійськи, — так!

А бабуся підняла поділ спідниці і показала під нею білу підкладку з грубої, немов навощеної марлі.

Джульєтта без жалю віддала свої п'ять доларів.

— Я купив би їй всі спідниці, — сказав Кларенс бабусі.

— У вас прекрасний чоловік, сеньоро, — відзначила та, і посміхнулася Джульєтті. Вона хотіла догодити двічі: похвалила Кларенса і назвала Джульєтту сеньорою, як її називали бі на батьківщині.

І Кларенсу здалося, що на Джульєтту повіяло щастям.

Інколи, переїхавши в своїй машині через міст Джорджа Вашингтона з Пелесайдс на Манхетен, він з'їждив десь на Триндіаті четвертій вулиці значно нижче Бродвею і Таймс-сквера і бродив декілька хвилин вздовж маленьких магазинів. Вони тіснились тут вітрина до

вітрини, і в кожній було що вибрати: черевки, панчохи, хусточки, нічну сорочку. О, ще потрібно було дуже багато для Джульєтті. Він вибрав лише для неї.

Але хіба не все було для Джульєтті? Невже не для неї стояли будинки, росли квіти, відходили поїзди з Пенсільванського вокзалу, чекаючи, доки під його сірі колони прийде і вона з Кларенсом і поїде в золоту Каліфорнію?

Цей шматок вулиці, куди він часто привозив товар з фабрики, Кларенс назвав вулицею Джульєтті. Вона була найкращою з усіх вулиць. Літо перейшло в другу половину, і на вітринах магазинчиків з'явилися написи: «Сейл!». Хазяї оголосили продаж сезонних речей, ціни падали, а шанси Кларенса підвищувалися.

Він дивився на сумні обличчя хазяїв з усмішкою. Він був у змові з долею проти всіх хазяїв на цій та інших вулицях.

Він любив, посвистуючи, під'їздити до бензоколонки, запалювати з хлопцями-неграми по сигаретці, які тепер водились в його кишені, і потім мчати назад, в Пелесайдс, за новою партією літніх капелюхів з витми шнурками, через довгий міст, що висів на тонких нитках тротуарів.

Йому подобалося також вставати на світанку, коли в місті ще блимали, застигаючи, нічні вогні, реклам, і стрибати сходниками сабею, опустивши монетку в касу, яка автоматично відкривала вертушку в проході. Сірий асфальт платформ був ще пустим і не так захирашений сміттям — паперовими стаканчиками від молока, м'ятими коробками від сигарет і просто рваною оберткою з-під різної їжі, як завжди. Дві хвилини в чеканні поїзда Кларенс читав написи на бетонних стовпах. Закохані вишкривали свої імена ножичками і шпильками в печерах метро, на підземних колонах, як на деревах.

Поїзд мчав Кларенса в другий кінець міста, до початку трудового дня.

Адже він вмів працювати. І хотів.

Цього ранку біля жовтих дверей фабрики юрилися люди.

— Що це? — злякався Кларенс.

— Фабрика закривається, — сказали йому.

— Дайте мені пройти, — вигукнув Кларенс.

— Нема чого поспішати.

— Фабрика закривається, — повторив збоку чоловік з тонкими вусами і хворобливим рум'янцем на щоках.

— А ми? Дайте я пройду!

— Іди. Може, містер Спарк подарує тобі капелюх на прощання!

Містер Спарк був хазяїн. Кларенс замовк.

Якби він вмів працювати! Він бродив весь день по місту, сидів біля річки і повернувся додому в належний час, але Джульєтта лише глянула на нього і зразу ж запитала:

— Що трапилося, Кларенс?

Кларенс посміхнувся:

— Нічого.

В чорних очах її з'явилися незнайомі, недобрі відблиски бентежної здогадки: він вперше говорив їй неправду. За вечерею мати розповіла, скільки їй вдалося зекономити з тих грошей, що дає Кларенс і надсилає Айрін з Канкорду: пап'єрне, вони зуміють до холоду відремонтувати квартиру. Мати нічого не помічала. На світланні Кларенс тихо покликвав:

— Джульєтто!

Він знав, що і для неї ніч цього разу не відпустила сну, хоч Джульєтта лежала нерухомо, як мертва.

Вона лежала, і дивилася, як світліє стеля, яку вона побілила кілька днів тому своїми руками.

— Ні, Кларенс, — раптом закричала вона. — Ні, ні!

— Добре, — сказав він.

Але ж він не міг обдурювати її далі. І піти на роботу, якої в нього більше не було. Та й сама Джульєтта вже не могла обдурювати себе. Він розповів їй, що трапилось.

— Поїхала б я краще на Канкорд, — сказала вона, — хоч побачила б децю...

Кларенс піднявся на лікті:

— Ти хотіла побачити?

— Ні, Кларенс, я хотіла допомогти тобі.

— Ти мене зараз ненавидиш, як Річ.

— Неправда, Кларенс. Я думала про тебе, коли хотіла поїхати на Канкорд. Я так хочу допомогти тобі! Я навіть не думаю про нього...

— Про кого?

— Про нашого маленького. Майбутнього хлопчика. Я забуваю про нього. Тільки про тебе і про тебе...

— Вибач мені.

Джульєтта лежала все так же на спині і дивилася в стелю. Її очі наповнилися сльозами, як пуп'янки квітів наповнюються дощем. Сльози пролилися і потекли по щоках.

— За що? — запитала вона. — За що тобі вибачати, Кларенс? Адже ти не винен. Якби в мене попросив пробачення президент або хоч би містер Спарк...

Вони встали лізно, як нероби, і мати вдруге підігріла сніданок. Тепер вона не сказала нічого. А, може, вона говорила, але він не чув.

«Куди піти?» — думав Кларенс.

Цілий день він блукав старими вулицями і чув старі слова. Його весь час тягнуло додому. І, повернувшись, він побачив те, чого боявся.

Він побачив, як Джульєтта віддалася по вузькому присмерковому тротуарі. Вона була вже далеко. Він пізнав її спину по червоній блузці і спідниці, яку купили недавно.

Куди йшла Джульєтта? Чому йшла? В гості? В аптеку за покупками? До булочника? Але він вже знав: вона пішла назавжди. Вона залишила його, щоб допомогти йому.

Може, батько побачив її, коли вона таємниче пробиралася до Річа за їжею, і наказав їй повернутися. Заради малати, про яке вони забули.

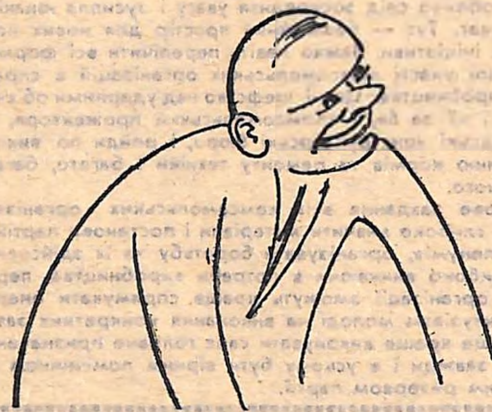
Ось вона стишила кроки вдалині. Ніяк не перейде вулицю. Невже в цьому місті живуть люди? Тут живуть машини. Їх випустили на свободу, і вони біжать, гуркочучи, немов регочуть, і чають в очі, одягаючи коричневими хмарами голки високих будинків.

Не треба поспішати! Так, так, молодець, Джульєтто! Але їй варто було б почекати хоч трохи... Він знайшов би чудову роботу і приніс би додому купу грошей. Він ще заробить їх і тоді прийде за Джульєттою.

Ти мариш, Кларенс.

Як тій, він проводив Джульєтту до Греніч Вільджд.

(Далі буде).

Жоколог САТИРИЧНА МІНІАТЮРА

за своє життя шість колгоспів та відділки радгоспу. Скільки відділків — уже й не пам'ятаю. А це вже третій радгосп на мій шні. І ви кажете, що в мене відсталі погляди на життя! Воно, життя, знаєте йде вперед і вперед. І не угонішся за ним, чорт забирай! А ви, молодий чоловіче, ще й не жили по суті, і, природно, відстали самі. То чи згоден я вас прийняти на роботу? Чи потрібен агроном? Безперечно, як повітря! У вас направлення сюди, в радгосп? А хто має право розпоряджатися моїм радгоспом? Я тут хазяїн. Схочу — прийму, не схочу — котись горохом. Ах, ви не набиваєтесь, якщо не хочу, — можу відпустити? Я вас сюди не запрошував, ви самі прийшли. Ну й що з того, що маєте велике бажання? Навіщо мені ваше бажання? Що, що? Ви в обком поскаржитеся? Я по-біюкратичному ставлюсь до молодих спеціалістів? А звідки ви знаєте, як я ставлюсь, ви ж іще не працювали в мене? Он що, вас дивує цей прийом? Що, сам секретар просив комісію, щоб вам у мій радгосп дали направлення? Секретар не родич вам? Чому ж тоді він комісію за вас просив? Давно знає, як майстра високих урожаїв? І сам в інститут радив поступати? І орден Трудового Червоного Прапора сам вам вручав? Так чому ж ви мовчали, дорогий товаришу... е-е, як вас? Козаченко? Дуже приємно, дуже приємно, радий з вами познайомитися! Так чому ж ви стоїте, дорогий товаришу Козаченко? Сідайте, сідайте, будь ласка, сюди ось, поближче, до мене поближче...

Олександр ШКАБОЙ.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В КІНОТЕАТРАХ МІСТА

Кінотеатр «Сивашець». Художній фільм «ГРІШНИЦЯ». Початок о 10 год. ранку, 11 год. 40 хв., 3 год., 4 год. 45 хв. дня, 6 год. 30 хв., 8 год. 15 хв. та 10 год. вечора. Для дітей «ГВР-РОШ». Початок о 1 год. 20 хв. дня.

Кінотеатр «Мир». «СЕРЕД ДОБРИХ ЛЮДЕЙ». Початок о 10 год. ранку, 12, 2 та 4 год. дня, 6, 8 та 10 год. вечора.

Кінотеатр «Хроніка». Хронікально-документальний фільм «ПО ЧОРНІЙ СТЕЖЦІ». Демонструється з 10 год. ранку до 9 год. вечора. «ПОДРОЖ ОДИСЕЯ». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

(Продовження. Початок див. в №№ 144, 145, 146, 148, 149.)

НАША АДРЕСА

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себел! Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора.

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24. «Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМУ. г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.

БК 00440,

Зам. № 7697, Т. 27.000.